ନରସିଂହ ପ୍ରସାଦ ସିଂହ

ବନାମ

ରାଜ କୁମାର @ ପପ୍ପୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଏପ୍ରିଲ 4, 2001

[ଏମ୍.ବି. ଶାହ ଏବଂ ଏସ୍.ଏନ୍. ଭାରିୟାଭା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860:

ଧାରା 498-A -ଯୌତୁକ ଦାବି -ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ଝିଅକୁ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ଜଳୁଥିବା କାଠ ଫାଳିଆ ଦ୍ୱାରା ମାଡ଼ ମାରିଥିଲେ -ଟ୍ରାଏଲ କୋର୍ଟ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଦେଇଥିଲେ -ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ -କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ପୁନରୀକ୍ଷଣରେ, ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ହ୍ରାସ କରି ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜେଲରେ ଥିବା ଅବଧିକୁ ହ୍ରାସ କରିଥିଲେ - ସଠିକତା - ନିର୍ଣ୍ଣିତ : ସଂଶୋଧନମୂଳକ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ହ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଉଚିତ - ଦୋଷମୁକ୍ତି ପାଇଁ କୌଣସି ତର୍କ ଉପସ୍ଥାପନ ନକରିବା ଦଣ୍ଡ ହ୍ରାସ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଧାର ନୁହେଁ - ଗୁଣବତ୍ତା ଆଧାରରେ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଉପରେ ନୂଆ କରି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଝିଅକୁ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ଜଳୁଥିବା କାଠ ବାଡି ଦ୍ୱାରା ପିଟିଥିଲେ । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତା-ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860 ର ଧାରା 498-A ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଅପିଲିୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ମାମଲାରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ପୁନରୀକ୍ଷଣରେ, ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ କାରାଗାରରେ ବିତାଇଥିବା ଅବଧିକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା-ଅଭିଯୁକ୍ତ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକୁ ଆପତ୍ତି କରିନଥିଲେ ଏବଂ କେବଳ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ।

ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଅପିଲ ।

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ: 1. କୌଣସି କାରଣ ଲିପିବଦ୍ଧ ନକରି ଏବଂ ସମାଜରେ ଅନ୍ୟାୟ ଯୌତୁକ ଦାବି ପାଇଁ ପ୍ରଚଳିତ ଅପରାଧକୁ ବିଚାର ନକରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦଣ୍ଡାଦେଶରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛନ୍ତି । ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଏହାର ସଂଶୋଧନ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏହାର ସଂଶୋଧନ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ହ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା କି ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ନିଜର ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଉଚିତ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ କୌଣସି ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିନାହାନ୍ତି ବୋଲି ସତ୍ୟତାକୁ ଯାଞ୍ଚ ନକରି ନ୍ୟାୟାଳୟ କାରାଗାରରେ ଥିବା ଅବଧି ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ହ୍ରାସ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନେକ ମାମଲାରେ ଦୋହରାଇଛନ୍ତି ଯେ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଉପଯୁକ୍ତ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ତର୍କ ଉପସ୍ଥାପନ ନକରିବା ଦଣ୍ଡାଦେଶ ହ୍ରାସ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଧାର ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଗୁଣବତ୍ତା ଆଧାରରେ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଉପରେ ନୂଆ କରି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲିୟ ଅଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 453/2001 ।

Crl. R. ସଂଖ୍ୟା 1548/2000 ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 4.8.2000 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ଭି.କେ. ଶୁକ୍ଲା ଏବଂ କେ.କେ. ମୋହନ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେ.ବି. ରୋହତଗୀ, ମହେଶ କସାନା ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ଅପର୍ଣ୍ଣା ରୋହତଗୀ ଜୈନ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଶାହ । ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଘୃଣ୍ୟ ଏବଂ ଅସାମାଜିକ ଯୌତୁକ ଦାବି ପାଇଁ ପ୍ରକୃତରେ ତଥାକଥିତ ଶିକ୍ଷିତଙ୍କ ସମେତ କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବର୍ଗରେ ବିବାହିତ ମହିଳାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅବିଚାରିତ ଆକ୍ରମଣ ଏବଂ ହିଂସା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହେବା ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ କାରଣରୁ ଛାଡ଼ିଦେବା ବାସ୍ତବରେ ସଭ୍ୟତା ପାଇଁ ଏକ ଲଜ୍ଜାଜନକ ବିଷୟ । ଏହାର ପରିଣାମ ହେଉଛି ଆଇନ ଏହାର ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ପ୍ରଭାବ ହରାଇବାରୁ ମହିଳାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ହିଂସା ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବେ ଜାରି ରହିଛି । କେତେକ ମାମଲାରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ କୌଣସି ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ଯାଞ୍ଚ ନକରି

'ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉଠିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ' କିମ୍ବା 'ପୂର୍ବରୁ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗି ସାରିଛି' ଭଳି ମାମୁଲି ଦଣ୍ଡାଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ ।

ସଂକ୍ଷେପରେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲାଟି ହେଉଛି ଯେ 1.4.1994 ତାରିଖ ସକାଳ 11ଟାରେ କୁସୁମ କୁମାରୀଙ୍କ ଶାଶୁ ବିଳାସ ଦେବୀ ଏବଂ ନଣନ୍ଦ ନୀଲମ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ଝିଅକୁ ଜଳନ୍ତା କାଠ ବାଡ଼ିରେ ପିଟିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଶ୍ୱଶୁର ଘରେ ପଡ଼ି ରହିଥିଲେ । ଏହା ପରେ, ଶାଶୁ ପୁନର୍ବାର 'ତାଙ୍କ ମୁହଁ ଜାଳିଦିଅ' ବୋଲି କହିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ କୁସୁମ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଅପରାହ୍ଣ ପ୍ରାୟ 4ଟା ବେଳେ ତାଙ୍କ 'ବୁଆ' (ବାପାଙ୍କ ଭଉଣୀ) ଙ୍କ ଘରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ସେଠାରୁ ତାଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କ ଘରକୁ ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ତାଙ୍କ ପିତା-ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 କାନପୁରରେ ପହଞ୍ଚି ତାଙ୍କ ପୁଅଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଥାନାରେ ଏକ ଲିଖିତ ଅଭିଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ସମଗ୍ର ପ୍ରମାଣକୁ ତର୍ଜମା କରିବା ପରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କୁସୁମଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଘରୁ ଟଙ୍କା ଆଣିବାକୁ କହିଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଟଙ୍କା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିପାରିଲେ ନାହିଁ, ସମସ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଭାବରେ ପିଟିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଜଳନ୍ତା କାଠ କାଠି ଦ୍ୱାରା ଜଳାଇବାକୁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ ବୋଲି ବିଚାର କରି 12.11.1999 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, କାନପୁର ସହରର 1ମ ଅତିରିକ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟିକ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଆଇ.ପି.ସି.ର ଧାରା 498A ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ଏବଂ 1,000 ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା ଦେବାକୁ ଏବଂ ଜୋରିମାନା ପଇଠ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ 3 ମାସ ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ସେହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ 1999 ର ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 96/1999 ଆଗତ କରିଥିଲେ, ଯାହା କାନପୁର ସହରର 7ମ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣାଣି କରାଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ସମଗ୍ର ପ୍ରମାଣକୁ ତର୍ଜମା କରିବା ପରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀମତୀ ନୀଲମଙ୍କ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଫୌଜଦାରୀ ପୁନାରୀକ୍ଷଣ ସଂଖ୍ୟା 1548/2000 ଦାୟର କରି ସେହି ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ ।

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବି.କେ. ରାଠୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଶୁଣାଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ରହସ୍ୟମୟ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ ପୁନରୀକ୍ଷଣକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ:

"ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ହେଉଛନ୍ତି ସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ଏବଂ 3 ହେଉଛନ୍ତି ଶ୍ୱଶୁର ଏବଂ ଶାଶୁ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକୁ ଆପତ୍ତି କରିନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ କେବଳ ଦଣ୍ଡର ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଯୁକ୍ତି ରଖିଛନ୍ତି ।

ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 498-A ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡବିଧାନକୁ ବଜାୟ ରଖି, ମୁଁ ଦଣ୍ଡାଦେଶରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଛି ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଅବଧି ପାଇଁ ଜେଲରେ ଥିଲେ ସେହି ଅବଧି ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ 1000 ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା ଦେବାକୁ ଦଣ୍ଡିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଜୋରିମାନା ଜମା କରିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ମୁକ୍ତ କରାଯିବ ।"

ସେହି ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି । ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶ ନ୍ୟାୟର ଉପହାସ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ । କୌଣସି ପ୍ରମାଣକୁ ତର୍ଜମା ନକରି ଏବଂ କୌଣସି କାରଣ ଲିପିବଦ୍ଧ ନକରି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ ଦଣ୍ଡାଦେଶରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକୁ ଆପତ୍ତି କରିନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ କେବଳ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ।

ଆମ ମତରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତିରେ ଅନେକ ସାରମର୍ମ ରହିଛି । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କୌଣସି କାରଣ ଲିପିବଦ୍ଧ ନକରି ଏବଂ ଅନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୌତୁକର ଦାବି ପାଇଁ ସମାଜରେ ପ୍ରଚଳିତ ଅପରାଧକୁ ବିଚାର ନକରି ଦଣ୍ଡାଦେଶରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛନ୍ତି । ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଏହାର ପୁନରୀକ୍ଷଣ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା ଏବଂ ଏହାର ପୁନରୀକ୍ଷଣ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ହ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା କି ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ନିଜର ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ କୌଣସି ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିନାହାନ୍ତି ବୋଲି ସତ୍ୟତା ଯାଞ୍ଚ ନକରି, ନ୍ୟାୟାଳୟ କାରାଗାରରେ ଥିବା ଅବଧି ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ହ୍ରାସ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନେକ ମାମଲାରେ ଦୋହରାଇଛନ୍ତି ଯେ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଉପଯୁକ୍ତ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ଦୋଷ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ତର୍କ ଉପସ୍ଥାପନ ନକରିବା ଦଣ୍ଡାଦେଶ ହ୍ରାସ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଧାର ନୁହେଁ ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଉପରେ ନୂତନ ଭାବେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବେ ।

ଭି.ଏସ୍.ଏସ୍. ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।